

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 532/2016
09.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по захтеву "АА" ДОО ..., ..., кога заступа пуномоћник Обрад Поповац, адвокат из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 24 У 13764/14 од 21.10.2016. године, уз учешће противних странака Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки и "ББ" ДОО ..., улица ..., у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 09.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Ставом I диспозитива побијане пресуде одбијена је тужба "АА" ДОО ..., поднета против решења Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-426/2013 од 05.09.2014. године, којим је одбијен као неоснован предлог тужиоца за оглашавање ништавим коначног решења Републичке комисије број: 4-00-426/2013 од 07.04.2013. године, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – ... ЈН бр. ВНД-222/2012, за који је јавни позив објављен у "Службеном гласнику РС" бр. 2 од 09.01.2013. године, наручиоца ЈКП Градско саобраћајно предузеће "...". Ставом II диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због погрешне примене материјалног права на претходно погрешно утврђено чињенично стање, подносилац, као и у тужби, наводи да је понуђач "ББ" ДОО ... у поступку јавне набавке наручиоцу, између осталог, доставио уверење Привредне коморе Србије од 25.01.2013. године, које је одлуком Комисије Привредне коморе Србије од 13.06.2013. године стављено ван снаге. Подносилац сматра да је тужбом оспорено решење засновано на исправи са неистинитом садржином пошто је одлука донета у поступку у коме је егзистирала исправа са неистинитим садржајем због чега се не могу прихватити као правилни разлози из побијане пресуде да предметна исправа није искоришћена па је без утицаја на оцену законитости оспореног решења. Предлаже да суд захтев уважи и укине или преиначи побијану пресуду.

Противна странка Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки није доставила одговор на захтев већ само списе предмета.

Противна странка "ББ" ДОО ... у одговору на захтев наводи да је побијана пресуда правилна и на закону заснована и предлаже да суд захтев као неоснован одбије у целости.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио предлог тужиоца за оглашавање ништавим коначног решења Републичке комисије број 4-00-426/2013 од 17.04.2013. године, јер не постоји правни основ за оглашавање ништавим, будући да то решење не садржи ни један од разлога ништавости који су прописани одредбом члана 257. Закона о општем управном поступку или другим посебним законом, као и да тим решењем није повређен закон. Оспорено решење је донето у свему на начин који је прописан одредбама Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС" 116/08) и Закона о општем управном поступку, па је правилан закључак туженог да је уверење Привредне коморе Србије о домаћем пореклу производа, које је изабрани понуђач приложио уз понуду, а које је затим стављено ван снаге одлуком Привредне коморе Србије, без утицаја на извршену стручну оцену понуде од стране наручиоца и на законитост решења Републичке комисије од 17.04.2015. године, с обзиром да је од укупно три приспеле понуде једино понуда изабраног понуђача била исправна и одговарајућа.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности која су могла да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд. Ово код чињенице да је решење туженог од 17.04.2013. године за које је поднет предлог за оглашавање ништавим, било предмет оцене Управног суда у предмету 7 У 9391/13 у коме је дана 14.11.2013. године донета пресуда којом је тужба подносиоца захтева одбијена, јер се из наведеног решења види да исто није донето на основу уверења Привредне коморе Србије о домаћем пореклу робе. Напротив, решење од 17.04.2013. године је донето јер је једино понуда изабраног понуђача била исправна и одговарајућа, због чега се нису стекли услови за примену одредбе члана 52. став 7. Закона о јавним набавкама, без обзира што је изабрани понуђач доставио уверење Привредне коморе Србије да нуди добра домаћег порекла, будући да није било понуде са којом би понуда изабраног понуђача могла да се упоређује.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 09.03.2017. године, Узп 532/2016

**Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.**

**Председник већа – судија,
Мирјана Ивић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић